

Arrest

nr. 229 404 van 28 november 2019
in de zaken RvV X en RvV X en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-D. HATEGEKIMANA
Charles Parentéstraat 10/5
1070 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (RvV X), die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2019.

Gezien het verzoekschrift dat X (RvV X), die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2019.

Gezien het verzoekschrift dat X (RvV X), die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 19 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. HATEGEKIMANA en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De heer R.C.E. (eerste verzoeker) (RvV X), de heer R.K.At. (tweede verzoeker) (RvV X) en mevrouw R.L.Al. (verzoekster) zijn elkaars broers en (half)zus. In achtgenomen dat verzoekers zich in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en onderhavig beroep in feite en in rechte op dezelfde argumenten beroepen worden de drie zaken wegens verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 11 november 2016, verklaren er zich op 17 november 2016 vluchteling.

2.2. Op 21 mei 2019 werd door de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

2.2.1. Ten aanzien van C.R.E. (hierna: eerste verzoeker):

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, op 20 mei 2000 geboren in Luanda. U woonde met uw ouders, broer en zus in Luanda (Avo Kumbi, Kilamba Kiaxi), tot jullie in 2013 naar Malanje verhuisden, waar jullie een jaar of anderhalf bleven wonen in Vuvula de Baixo. U ging naar school tot de achtste graad. Uw vader was secretaris bij het MPLA (de huidige regeringspartij), maar hij veranderde van partij en ging voor CASA-CE werken, een oppositiepartij. Op een nacht drong de politie jullie huis binnen. Uw ouders werden geslagen en onder schot gehouden, uw zus werd verkracht. Uw vader werd beschuldigd een verrader te zijn en werd meegenomen. De ochtend daarop kwam oom Victor jullie ophalen. Jullie moeder werd naar het ziekenhuis gebracht omdat ze ziek was geworden, sindsdien zag u haar niet meer. Daarna nam oom Victor u en uw broer en zus mee naar zijn huis in Malanje. Eind 2016 reisde u per vliegtuig vanuit Angola naar België, met uw broer, uw zus en oom Pinju, een vriend van uw oom Victor. U kwam op 11 november 2016 in België aan. Op 17 november 2016 vroegen jullie asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt te vrezen in Angola vermoord te zullen worden (zie notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna 'CGVS E.'), p. 16), nadat uw vader werd meegenomen door de politie, omdat hij beschouwd werd als een verrader (zie CGVS E. p. 13). Aangezien de vervolgingsfeiten die u en uw zus (R.K.Al., CG 1618926) aanhalen allemaal samenhangen met de politieke activiteiten en uiteindelijke verdwijning van jullie vader, kunnen jullie verklaringen niet los van elkaar gezien worden. De (on)geloofwaardigheid van uw relaas versterkt dat van uw zus en omgekeerd. Beide verklaringen en gehoorverslagen werden dan ook betrokken bij de weigeringsbeslissing genomen van in het kader van de procedure van uw oudere zus, die luidt als volgt:

...

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen in Angola nadat u getuige was van de ontvoering van uw vader door politiemannen, door wie u zelf verkracht werd (zie notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna 'CGVS Al. '), p. 13, 16). Aangezien de vervolgingsfeiten die u en uw oudste broer (R.C.E., CG 16/18927) aanhalen allemaal samenhangen met de politieke activiteiten en uiteindelijke verdwijning van jullie vader, kunnen jullie verklaringen niet los van elkaar gezien worden. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere relaas. Beide verklaringen en gehoorverslagen worden dan ook betrokken bij de huidige beslissing met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming.

U stelt dat er in november 2013 een moordpoging plaatsvond op uw vader, waarna jullie gezin weg moest uit Avo Kumbi en naar Malanje moest verhuizen, naar een tweede huis dat jullie eigendom was (zie CGVS Al. p. 5, 13). Jullie bleven anderhalf jaar in dit huis in Malanje wonen, tot uw vader er op 22 juli 2015 werd meegenomen door de politie (CGVS Al. p. 5, 6). Uw moeder belde oom Victor, hij kwam jullie ophalen met de auto en jullie gingen bij hem wonen, van juli 2015 tot eind oktober 2016, in de wijk Sapu in Luanda (CGVS Al. p. 6). Uw moeder en oom Victor waren steeds op zoek naar uw vader (CGVS Al. p. 14). Nadat uw moeder tijdens een demonstratie in de tweede helft van 2016 hardhandig werd aangepakt, moesten jullie haar in een ziekenhuis in de wijk achterlaten, waarna u en uw broers onderdoken bij oom Pinju (CGVS Al. p. 6, 14, 15). Het huis van oom Pinju was eveneens in Luanda, hoewel u de exacte wijk niet meer weet (CGVS Al. p. 7). Jullie bleven er ongeveer een maand ondergedoken voor jullie uit Angola vertrokken en hadden in die periode met niemand nog contact (CGVS Al. p. 6).

Uw broer E. zijn aanvankelijke relaas van deze opeenvolgende feiten klinkt echter heel anders. Hij stelt dat jullie in november 2013 van Avo Kumbi naar Malanje verhuisden, zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Jullie reisden erheen met oom Victor, jullie vader was eerder al naar daar gereisd (CGVS E. p. 5). Tussen Avo Kumbi en Malanje verbleven jullie ook enkele dagen bij oom Pinju in Sapu (CGVS E. p. 6). E. stelt verder dat jullie jullie laatste nacht in Angola doorbrachten in Malanje en vandaaruit naar de luchthaven vertrokken (CGVS E. p. 6).

Deze gang van zaken strookt geheel niet met het relaas dat u reeds vertelde. Nochtans kan van een minderjarige verwacht worden dat hij bij benadering kan vertellen waar hij gewoond heeft en met wie hij op welke plaatsen woonde. E. noemt dezelfde plaatsen als u, maar in een andere volgorde en voor een heel andere periode. Ook stelt hij zijn moeder al sinds 2013 niet meer gezien te hebben (CGVS E. p. 4, 5, 10), terwijl u stelt haar in 2016 in het ziekenhuis achtergelaten te hebben (CGVS Al. p. 14, 15).

De verklaringen van E. zijn op verschillende vlakken strijdig met elkaar. Zo stelt hij dat jullie (de drie kinderen) in 2013 naar Malanje vertrokken en er ongeveer anderhalf jaar verbleven, samen met jullie vader, maar zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Later in het gehoor stelt hij echter dat hij op één en dezelfde dag zijn moeder en vader voor het laatst zag, namelijk op de dag waarop jullie vader werd meegenomen. Hij plaatst deze dag in 2013. (CGVS E. p. 10). Waar kan worden aangenomen dat hij zich, gezien zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de vermeende feiten, vergist qua timing, kan geenszins worden vergoelikt dat beide versies over wanneer hij zijn ouders voor het laatst zag uiteen lopen met de uw versie. Jullie stellen beide jullie moeder de laatste keer gezien te hebben in het ziekenhuis.

U stelt dat jullie jullie moeder de laatste keer zagen toen ze in het ziekenhuis lag, vlak voor jullie naar oom Pinju gingen, waar jullie ruim een week tot misschien wel een maand verbleven vooraleer het land te verlaten (CGVS Al. p. 6). Aangezien u eveneens stelt Angola in november 2016 verlaten te hebben (CGVS Al. p. 7), zag u uw moeder dus voor het laatst in oktober, eventueel september 2016 (CGVS Al. p. 10). Uw broers waren hierbij aanwezig en zagen haar op dat moment ook voor de laatste keer, zo stelt u (CGVS Al. p. 10).

Deze verklaringen zijn absoluut onverenigbaar met de verklaringen van uw broer E., die de ene keer stelt zijn beide ouders niet meer gezien te hebben sinds een dag in 2013 (CGVS E. p. 10) en een volgende keer stelt eerst zijn moeder niet meer gezien te hebben sinds 2013, maar daarna nog wel anderhalf jaar in Malanje gewoond te hebben met u, jullie broer en jullie vader (CGVS E. p. 4, 5). Zelfs indien jullie relatief jonge leeftijd op het moment van de vermeende feiten in rekening wordt gebracht, zouden jullie verklaringen over wanneer jullie jullie moeder laatst zagen overeen moeten komen. De vaststelling dat E. verklaart zijn moeder sinds lange tijd niet meer gezien te hebben, terwijl u verklaart dat jullie jullie moeder een kleine maand voor jullie vertrek nog zagen, terwijl uw vader al ruim een jaar eerder verdween, haalt de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag sterk onderuit.

Ook met betrekking tot jullie laatste nacht in Angola lopen jullie verklaringen uiteen. U stelt de laatste nacht doorgebracht te hebben in Luanda, in het huis van oom Pinju, waar jullie dus een kleine maand verbleven zouden hebben voor jullie vertrek (CGVS Al. p. 7, 10). Uw broer stelt echter dat jullie de laatste nacht in Malanje doorbrachten, in hetzelfde huis waar jullie al anderhalf jaar verbleven (CGVS E. p. 5, 6). Verder stelt hij dat het huis van oom Pinju zich in Sapu bevond en dat jullie er enkele dagen bleven vooraleer naar Malanje te gaan (CGVS E. p. 6, 7), terwijl u stelt dat het huis van oom Victor zich in Sapu bevond, en dat jullie er verbleven nadat jullie uit Malanje terugkwamen (CGVS Al. p. 5, 6).

Jullie verklaringen over jullie verblijfplaatsen en met wie of hoe lang jullie daar verbleven zouden hebben, lopen zo sterk uiteen dat er aan de beweerde vervolgingsfeiten geen geloof meer kan worden gehecht. Immers, indien jullie vader werkelijk werd meegenomen door de autoriteiten en jullie daar beide bij aanwezig waren (CGVS E. p. 9, 13 en CGVS Al. p. 5, 13), zouden jullie eenduidige verklaringen moeten afleggen over de daaruit volgende gebeurtenissen, minstens over het moment waarop jullie jullie moeder dienden achter te laten in het ziekenhuis. Zelfs indien jullie het laatste contact niet meer in de tijd kunnen plaatsen, zouden jullie het gescheiden worden van jullie moeder eenduidig moeten kunnen plaatsen tegenover de verdwijning van jullie vader (meer dan een jaar ervoor, dezelfde dag of meer dan een jaar erna). Zeker indien de gebeurtenissen dermate ingrijpend waren voor jullie beide, zoals u beweert (CGVS Al. p. 13, 14), kan men verwachten dat jullie op dit cruciaal punt op zijn minst gelijke verklaringen afleggen, zelfs indien jullie nog jong waren, of psychologische gevolgen ondervinden van het gebeurde (CGVS Al. p. 13, 14, 15).

Er kan dan ook slechts worden geconcludeerd dat jullie, zonder veel succes, getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen.

Met betrekking tot uw eigen verklaringen kan nog opgemerkt worden dat u in het geheel niet kan inschatten hoeveel mensen aanwezig waren op de betoging waarbij uw moeder gewond geraakt zou zijn en waarbij u zelf ook aanwezig was (CGVS Al. p. 14). U kan zelfs niet aangeven of er eerder een grote (b.v.b. 100) of kleine groep (b.v.b. 10) betogers aanwezig was (CGVS Al. p. 14). Het is nochtans naar aanleiding van deze betoging dat jullie volgens uw verklaringen jullie moeder in het ziekenhuis zouden achtergelaten hebben en ondergedoken zouden zijn, om vervolgens het land te verlaten (CGVS Al. p. 15). Ten overvloede kan dus nog gesteld worden dat u de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Angola evenmin aannemelijk maakt.

Uw vader D.K.K., die door de politie zou meegenomen zijn nadat hij voor een oppositiepartij ging werken, en zo aanleiding gaf tot de vervolgingsfeiten die u aanhaalt en die uiteindelijk tot uw vlucht zouden geleid hebben, is volgens uw verklaringen voor het CGVS uw biologische vader (CGVS Al. p. 8). C.K.R. zou uw stiefmoeder zijn, uw biologische moeder hebt u nooit gekend (CGVS Al. p. 9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u echter dat u uw biologische vader nooit gekend heeft, maar dat D.K.K. uw stiefvader is (zie verklaring DVZ in het administratief dossier, pt. 13). Desgevraagd ontkent u voor het CGVS dat D.K.K. uw stiefvader zou zijn (CGVS Al. p. 8), hoewel zijn naam op de geboorteakte die u zelf voorlegt, niet voorkomt. De vaststelling dat u wisselende verklaringen aflegt over wie uw ouders zijn, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, te meer omdat u verklaarde dat het werk van uw (al dan niet stief-)vader de aanleiding vormt van de vervolging die uw familie ten deel zou gevallen zijn (CGVS Al. p. 8, 13).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een geboortebewijs voor om uw identiteit te ondersteunen, omdat uw vingerafdrukken gelinkt zijn aan een visumaanvraag met andere identiteitsgegevens. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Zeker gezien de bovenstaande opmerkingen met betrekking tot uw wisselende verklaringen betreffende de identiteit van uw biologische dan wel stiefouders, dient benadrukt dat uw identiteit en die van uw ouders allerm minst vaststaat. Waar uw advocaat twee weken na het gehoor vroeg om extra tijd toe te kennen voor het indienen van bijkomende attesten (bovenop de gebruikelijke vijf dagen na het gehoor die reeds werden toegekend tijdens het persoonlijk onderhoud, CGVS Al. p. 18), dient opgemerkt dat het CGVS tot op heden, bijna twee maanden na het persoonlijk onderhoud, nog geen attesten mocht ontvangen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen. Hierbij dient nog opgemerkt dat in de visumaanvraag die werd teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken een

kopie van een identiteitskaart op uw naam wordt teruggevonden. Op deze identiteitskaart staat de naam J.M.C. als uw vader genoteerd. Ook zijn identiteitskaart werd gekopieerd in het kader van uw asielaanvraag. U houdt nochtans vol dat D.K.K. uw biologische vader is (CGVS E. p. 9), van J.M.C. stelt u nog nooit gehoord te hebben (CGVS E. p. 12). Er dient dan ook te worden opgemerkt dat, net zoals bij uw broer en zus, de beweerde identiteit van uw vader, D.K.K., allesminst aangetoond is. Dit klemt des te meer, aangezien zijn vermeende arrestatie door de autoriteiten de aanleiding zou zijn geweest voor uw vertrek uit Angola (CGVS E. p. 13).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2.2. Ten aanzien van R.K.At. (hierna: tweede verzoeker):

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, op 13 april 2004 geboren in Luanda. U woonde met uw ouders, broer en zus in Luanda (Avo Kumbi, Kilamba Kiaxi). Uw vader was secretaris van het MPLA. Hij wilde van partij wisselen en overstappen naar CASA-CE, maar dit werd niet toegestaan. Uw vader werd daarom vervolgd door de politie van het MPLA, waarop hij naar Malanje verhuisde. Zelf reisde u met uw oom Victor (naar u gelooft een vriend van uw vader) eveneens naar Malanje, waar u in de wijk Vuvula de Baixo woonde. Het huis waar jullie woonden werd doorzocht door de politie, ze kwamen 's nachts terwijl jullie sliepen. Uw vader werd geslagen en ervan beschuldigd een verrader te zijn. Uw moeder kreeg een harde trap en uw zus werd verkracht. Tenslotte werd uw vader meegenomen. Uit angst dat jullie huis opnieuw zou worden binnengedrongen gingen jullie naar het huis van oom Pinju (geen familie), waar jullie na een kort verblijf weer vertrokken richting luchthaven. Jullie kwamen rechtstreeks naar België en vroegen op 17 november 2016 internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en het administratief dossier blijkt immers dat u minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal: u werd gehoord door een gespecialiseerd medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het bijzijn van uw voogd, en het persoonlijk onderhoud werd aangepast aan uw leeftijd. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt te vrees in Angola vermoord te zullen worden (zie notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna 'CGVS At.', p. 15), nadat uw vader werd meegenomen door de politie, omdat hij beschouwd werd als een verrader (zie CGVS At. p. 14). Aangezien de vervolgingsfeiten die u, uw broer (E.R.C. (CG 16/18927) en uw zus (Al.R.K., CG 1618926) aanhalen allemaal samenhangen met de politieke activiteiten en uiteindelijke verdwijning van jullie vader, kunnen jullie verklaringen niet los van elkaar gezien worden. De verklaringen van uw broer E. en uw zus Al. zijn dermate incoherent dat aan jullie gezamenlijke asielrelaas geen enkel geloof meer kan gehecht worden. Beide verklaringen en gehoorverslagen werden dan ook betrokken bij de weigeringsbeslissing genomen van in het kader van de procedure van uw oudere zus, die luidt als volgt:

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezin in Angola nadat u getuige was van de ontvoering van uw vader door politiemannen, door wie u zelf verkracht werd (zie notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna 'CGVS Al. '), p. 13, 16). Aangezien de vervolgingsfeiten die u en uw oudste broer (RODRIGUES CASSUA E., CG 16/18927) aanhalen allemaal samenhangen met de politieke activiteiten en uiteindelijke verdwijning van jullie vader, kunnen jullie verklaringen niet los van elkaar gezien worden. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere relaas. Beide verklaringen en gehoorverslagen worden dan ook betrokken bij de huidige beslissing met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming.

U stelt dat er in november 2013 een moordpoging plaatsvond op uw vader, waarna jullie gezin weg moest uit Avo Kumbi en naar Malanje moest verhuizen, naar een tweede huis dat jullie eigendom was (zie CGVS Al. p. 5, 13). Jullie bleven anderhalf jaar in dit huis in Malanje wonen, tot uw vader er op 22 juli 2015 werd meegenomen door de politie (CGVS Al. p. 5, 6). Uw moeder belde oom Victor, hij kwam jullie ophalen met de auto en jullie gingen bij hem wonen, van juli 2015 tot eind oktober 2016, in de wijk Sapu in Luanda (CGVS Al. p. 6). Uw moeder en oom Victor waren steeds op zoek naar uw vader (CGVS Al. p. 14). Nadat uw moeder tijdens een demonstratie in de tweede helft van 2016 hardhandig werd aangepakt, moesten jullie haar in een ziekenhuis in de wijk achterlaten, waarna u en uw broers onderdoken bij oom Pinju (CGVS Al. p. 6, 14, 15). Het huis van oom Pinju was eveneens in Luanda, hoewel u de exacte wijk niet meer weet (CGVS Al. p. 7). Jullie bleven er ongeveer een maand ondergedoken voor jullie uit Angola vertrokken en hadden in die periode met niemand nog contact (CGVS Al. p. 6).

Uw broer E. zijn aanvankelijke relaas van deze opeenvolgende feiten klinkt echter heel anders. Hij stelt dat jullie in november 2013 van Avo Kumbi naar Malanje verhuisden, zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Jullie reisden erheen met oom Victor, jullie vader was eerder al naar daar gereisd (CGVS E. p. 5). Tussen Avo Kumbi en Malanje verbleven jullie ook enkele dagen bij oom Pinju in Sapu (CGVS E. p. 6). E. stelt verder dat jullie jullie laatste nacht in Angola doorbrachten in Malanje en vandaaruit naar de luchthaven vertrokken (CGVS E. p. 6).

Deze gang van zaken strookt geheel niet met het relaas dat u reeds vertelde. Nochtans kan van een minderjarige verwacht worden dat hij bij benadering kan vertellen waar hij gewoond heeft en met wie hij op welke plaatsen woonde. E. noemt dezelfde plaatsen als u, maar in een andere volgorde en voor een heel andere periode. Ook stelt hij zijn moeder al sinds 2013 niet meer gezien te hebben (CGVS E. p. 4, 5, 10), terwijl u stelt haar in 2016 in het ziekenhuis achtergelaten te hebben (CGVS Al. p. 14, 15).

De verklaringen van E. zijn op verschillende vlakken strijdig met elkaar. Zo stelt hij dat jullie (de drie kinderen) in 2013 naar Malanje vertrokken en er ongeveer anderhalf jaar verbleven, samen met jullie vader, maar zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Later in het gehoor stelt hij echter dat hij op één en dezelfde dag zijn moeder en vader voor het laatst zag, namelijk op de dag waarop jullie vader werd meegenomen. Hij plaatst deze dag in 2013. (CGVS E. p. 10). Waar kan worden aangenomen dat hij zich, gezien zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de vermeende feiten, vergist qua timing, kan geenszins worden vergoelikt dat beide versies over wanneer hij zijn ouders voor het laatst zag uiteen lopen met de uw versie. Jullie stellen beide jullie moeder de laatste keer gezien te hebben in het ziekenhuis.

U stelt dat jullie jullie moeder de laatste keer zagen toen ze in het ziekenhuis lag, vlak voor jullie naar oom Pinju gingen, waar jullie ruim een week tot misschien wel een maand verbleven vooraleer het land te verlaten (CGVS Al. p. 6). Aangezien u eveneens stelt Angola in november 2016 verlaten te hebben (CGVS Al. p. 7), zag u uw moeder dus voor het laatst in oktober, eventueel september 2016 (CGVS Al. p. 10). Uw broers waren hierbij aanwezig en zagen haar op dat moment ook voor de laatste keer, zo stelt u (CGVS Al. p. 10).

Deze verklaringen zijn absoluut onverenigbaar met de verklaringen van uw broer E., die de ene keer stelt zijn beide ouders niet meer gezien te hebben sinds een dag in 2013 (CGVS E. p. 10) en een volgende keer stelt eerst zijn moeder niet meer gezien te hebben sinds 2013, maar daarna nog wel anderhalf jaar in Malanje gewoond te hebben met u, jullie broer en jullie vader (CGVS E. p. 4, 5). Zelfs indien jullie relatief jonge leeftijd op het moment van de vermeende feiten in rekening wordt gebracht, zouden jullie verklaringen over wanneer jullie jullie moeder laatst zagen overeen moeten komen. De vaststelling dat E. verklaart zijn moeder sinds lange tijd niet meer gezien te hebben, terwijl u verklaart dat jullie jullie moeder een kleine maand voor jullie vertrek nog zagen, terwijl uw vader al ruim een jaar eerder verdween, haalt de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag sterk onderuit.

Ook met betrekking tot jullie laatste nacht in Angola lopen jullie verklaringen uiteen. U stelt de laatste nacht doorgebracht te hebben in Luanda, in het huis van oom Pinju, waar jullie dus een kleine maand verbleven zouden hebben voor jullie vertrek (CGVS Al. p. 7, 10). Uw broer stelt echter dat jullie de laatste nacht in Malanje doorbrachten, in hetzelfde huis waar jullie al anderhalf jaar verbleven (CGVS E. p. 5, 6). Verder stelt hij dat het huis van oom Pinju zich in Sapu bevond en dat jullie er enkele dagen

bleven vooraleer naar Malanje te gaan (CGVS E. p. 6, 7), terwijl u stelt dat het huis van oom Victor zich in Sapu bevond, en dat jullie er verbleven nadat jullie uit Malanje terugkwamen (CGVS Al. p. 5, 6).

Jullie verklaringen over jullie verblijfplaatsen en met wie of hoe lang jullie daar verbleven zouden hebben, lopen zo sterk uiteen dat er aan de beweerde vervolgingsfeiten geen geloof meer kan worden gehecht. Immers, indien jullie vader werkelijk werd meegenomen door de autoriteiten en jullie daar beide bij aanwezig waren (CGVS E. p. 9, 13 en CGVS Al. p. 5, 13), zouden jullie eenduidige verklaringen moeten afleggen over de daaruit volgende gebeurtenissen, minstens over het moment waarop jullie jullie moeder dienden achter te laten in het ziekenhuis. Zelfs indien jullie het laatste contact niet meer in de tijd kunnen plaatsen, zouden jullie het gescheiden worden van jullie moeder eenduidig moeten kunnen plaatsen tegenover de verdwijning van jullie vader (meer dan een jaar ervoor, dezelfde dag of meer dan een jaar erna). Zeker indien de gebeurtenissen dermate ingrijpend waren voor jullie beide, zoals u beweert (CGVS Al. p. 13, 14), kan men verwachten dat jullie op dit cruciaal punt op zijn minst gelijke verklaringen afleggen, zelfs indien jullie nog jong waren, of psychologische gevolgen ondervinden van het gebeurde (CGVS Al. p. 13, 14, 15).

Er kan dan ook slechts worden geconcludeerd dat jullie, zonder veel succes, getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen.

Met betrekking tot uw eigen verklaringen kan nog opgemerkt worden dat u in het geheel niet kan inschatten hoeveel mensen aanwezig waren op de betoging waarbij uw moeder gewond geraakt zou zijn en waarbij u zelf ook aanwezig was (CGVS Al. p. 14). U kan zelfs niet aangeven of er eerder een grote (b.v.b. 100) of kleine groep (b.v.b. 10) betogers aanwezig was (CGVS Al. p. 14). Het is nochtans naar aanleiding van deze betoging dat jullie volgens uw verklaringen jullie moeder in het ziekenhuis zouden achtergelaten hebben en ondergedoken zouden zijn, om vervolgens het land te verlaten (CGVS Al. p. 15). Ten overvloede kan dus nog gesteld worden dat u de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Angola evenmin aannemelijk maakt.

Uw vader D.K.K., die door de politie zou meegenomen zijn nadat hij voor een oppositiepartij ging werken, en zo aanleiding gaf tot de vervolgingsfeiten die u aanhaalt en die uiteindelijk tot uw vlucht zouden geleid hebben, is volgens uw verklaringen voor het CGVS uw biologische vader (CGVS Al. p. 8). C.K.R. zou uw stiefmoeder zijn, uw biologische moeder hebt u nooit gekend (CGVS Al. p. 9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u echter dat u uw biologische vader nooit gekend heeft, maar dat D.K.K. uw stiefvader is (zie verklaring DVZ in het administratief dossier, pt. 13). Desgevraagd ontkent u voor het CGVS dat D.K.K. uw stiefvader zou zijn (CGVS Al. p. 8), hoewel zijn naam op de geboorteakte die u zelf voorlegt, niet voorkomt. De vaststelling dat u wisselende verklaringen aflegt over wie uw ouders zijn, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, te meer omdat u verklaarde dat het werk van uw (al dan niet stief-)vader de aanleiding vormt van de vervolging die uw familie ten deel zou gevallen zijn (CGVS Al. p. 8, 13).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een geboortebewijs voor om uw identiteit te ondersteunen, omdat uw vingerafdrukken gelinkt zijn aan een visumaanvraag met andere identiteitsgegevens. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Zeker gezien de bovenstaande opmerkingen met betrekking tot uw wisselende verklaringen betreffende de identiteit van uw biologische dan wel stiefouders, dient benadrukt dat uw identiteit en die van uw ouders allerm minst vaststaat. Waar uw advocaat twee weken na het gehoor vroeg om extra tijd toe te kennen voor het indienen van bijkomende attesten (bovenop de gebruikelijke vijf dagen na het gehoor die reeds werden toegekend tijdens het persoonlijk onderhoud, CGVS Al. p. 18), dient opgemerkt dat het CGVS tot op heden, bijna twee maanden na het persoonlijk onderhoud, nog geen attesten mocht ontvangen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen. Hierbij dient nog opgemerkt dat in de visumaanvraag die werd teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken een kopie van een identiteitskaart op uw naam wordt teruggevonden. Op deze identiteitskaart staat de naam D.K.J. als uw vader genoteerd. Ook zijn identiteitskaart werd gekopieerd in het kader van uw asielaanvraag. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat, net zoals bij uw broer en zus, de beweerde identiteit van uw vader, D.K.K., allesminst aangetoond is. Dit klemt des te meer, aangezien zijn

vermeende arrestatie door de autoriteiten de aanleiding zou zijn geweest voor uw vertrek uit Angola (CGVS At. p. 6, 14).

Er kan worden opgemerkt dat voor uw broer E.R.C. (CG 16/18927) en uw zus A.I.R.K. (CG 16/18926) eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2.2.3. Ten aanzien van R.K.AI. (hierna: verzoekster):

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, op 3 november 1999 geboren in Luanda. U woonde met uw ouders en broers in Luanda (Avo Kumbi, Kilamba Kiayi), tot jullie in november 2013 naar Malanje verhuisden na een moordpoging op uw vader. U volgde tien jaar scholing in Luanda en ving het elfde jaar aan in Malanje. Uw vader was secretaris bij het MPLA (de huidige regeringspartij), maar hij veranderde van partij en werd activist voor CASA-CE, een oppositiepartij. Sindsdien ging het slecht voor jullie familie. Op 23 november 2013 vond er een moordpoging plaats op uw vader, hij kwam niet meer naar huis (in Avo Kumbi), maar vluchtte naar Malanje. Uw oom Victor, bracht u, uw moeder en uw broers op 24 november 2013 eveneens naar Malanje, waar jullie zich verenigden met jullie vader. Jullie woonden in Malanje in een huis dat van uw gezin was tot 22 juli 2015, toen jullie huis werd binnengevallen door gewapende mannen. Uw vader werd vastgebonden en uw moeder werd onder schot gehouden. Uzelf werd verkracht. Uw vader werd verweten een verrader te zijn en werd meegenomen. Sindsdien heeft u geen nieuws van hem. Jullie oom Victor nam jullie terug mee naar Luanda, naar zijn huis in de wijk Sapu, waar jullie tot eind oktober 2016 verbleven. Uw moeder ging bij politiekantoren navraag doen naar uw vader, uw oom Victor ging na of hij zich in de gevangenis bevond, maar uw vader werd niet gevonden. In de tweede helft van 2016 ging u met uw moeder mee betogen. Er waren nog meer mensen die betoogden voor hun familieleden. Een politieman kwam naar buiten en uw oom Victor werd op het hoofd geslagen. Na dit incident zei oom Victor dat u en uw broers veiliger zouden zijn in het buitenland. Jullie werden na enkele dagen overgebracht naar het huis van oom Pinju, een vriend van oom Victor, waar jullie een maand lang als gevangenen zouden verblijven, daar jullie niet mochten buiten komen. Voor jullie naar oom Pinju gingen, namen jullie in het ziekenhuis afscheid van jullie moeder. Op 11 november 2016 vertrok u per vliegtuig uit Angola, samen met uw twee broers, en vergezeld van oom Pinju. Op 17 november 2016 vroegen jullie asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen in Angola nadat u getuige was van de ontvoering van uw vader door politiemannen, door wie u zelf verkracht werd (zie notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (hierna 'CGVS AI. '), p. 13, 16). Aangezien de vervolgingsfeiten die u en uw oudste broer (R.C.E., CG 16/18927) aanhalen allemaal samenhangen met de politieke activiteiten en uiteindelijke verdwijning van jullie vader, kunnen jullie verklaringen niet los van elkaar gezien worden. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere relaas. Beide verklaringen en gehoorverslagen worden dan ook betrokken bij de huidige beslissing met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming.

U stelt dat er in november 2013 een moordpoging plaatsvond op uw vader, waarna jullie gezin weg moest uit Avo Kumbi en naar Malanje moest verhuizen, naar een tweede huis dat jullie eigendom was (zie CGVS AI. p. 5, 13). Jullie bleven anderhalf jaar in dit huis in Malanje wonen, tot uw vader er op 22 juli 2015 werd meegenomen door de politie (CGVS AI. p. 5, 6). Uw moeder belde oom Victor, hij kwam jullie ophalen met de auto en jullie gingen bij hem wonen, van juli 2015 tot eind oktober 2016, in de wijk

Sapu in Luanda (CGVS Al. p. 6). Uw moeder en oom Victor waren steeds op zoek naar uw vader (CGVS Al. p. 14). Nadat uw moeder tijdens een demonstratie in de tweede helft van 2016 hardhandig werd aangepakt, moesten jullie haar in een ziekenhuis in de wijk achterlaten, waarna u en uw broers onderdoken bij oom Pinju (CGVS Al. p. 6, 14, 15). Het huis van oom Pinju was eveneens in Luanda, hoewel u de exacte wijk niet meer weet (CGVS Al. p. 7). Jullie bleven er ongeveer een maand ondergedoken voor jullie uit Angola vertrokken en hadden in die periode met niemand nog contact (CGVS Al. p. 6).

Uw broer E. zijn aanvankelijke relaas van deze opeenvolgende feiten klinkt echter heel anders. Hij stelt dat jullie in november 2013 van Avo Kumbi naar Malanje verhuisden, zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Jullie reisden erheen met oom Victor, jullie vader was eerder al naar daar gereisd (CGVS E. p. 5). Tussen Avo Kumbi en Malanje verbleven jullie ook enkele dagen bij oom Pinju in Sapu (CGVS E. p. 6). E. stelt verder dat jullie jullie laatste nacht in Angola doorbrachten in Malanje en vandaaruit naar de luchthaven vertrokken (CGVS E. p. 6).

Deze gang van zaken strookt geheel niet met het relaas dat u reeds vertelde. Nochtans kan van een minderjarige verwacht worden dat hij bij benadering kan vertellen waar hij gewoond heeft en met wie hij op welke plaatsen woonde. E. noemt dezelfde plaatsen als u, maar in een andere volgorde en voor een heel andere periode. Ook stelt hij zijn moeder al sinds 2013 niet meer gezien te hebben (CGVS E. p. 4, 5, 10), terwijl u stelt haar in 2016 in het ziekenhuis achtergelaten te hebben (CGVS Al. p. 14, 15).

De verklaringen van E. zijn op verschillende vlakken strijdig met elkaar. Zo stelt hij dat jullie (de drie kinderen) in 2013 naar Malanje vertrokken en er ongeveer anderhalf jaar verbleven, samen met jullie vader, maar zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Later in het gehoor stelt hij echter dat hij op één en dezelfde dag zijn moeder en vader voor het laatst zag, namelijk op de dag waarop jullie vader werd meegenomen. Hij plaatst deze dag in 2013. (CGVS E. p. 10). Waar kan worden aangenomen dat hij zich, gezien zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de vermeende feiten, vergist qua timing, kan geenszins worden vergoelikt dat beide versies over wanneer hij zijn ouders voor het laatst zag uiteen lopen met de uw versie. Jullie stellen beide jullie moeder de laatste keer gezien te hebben in het ziekenhuis.

U stelt dat jullie jullie moeder de laatste keer zagen toen ze in het ziekenhuis lag, vlak voor jullie naar oom Pinju gingen, waar jullie ruim een week tot misschien wel een maand verbleven vooraleer het land te verlaten (CGVS Al. p. 6). Aangezien u eveneens stelt Angola in november 2016 verlaten te hebben (CGVS Al. p. 7), zag u uw moeder dus voor het laatst in oktober, eventueel september 2016 (CGVS Al. p. 10). Uw broers waren hierbij aanwezig en zagen haar op dat moment ook voor de laatste keer, zo stelt u (CGVS Al. p. 10).

Deze verklaringen zijn absoluut onverenigbaar met de verklaringen van uw broer E., die de ene keer stelt zijn beide ouders niet meer gezien te hebben sinds een dag in 2013 (CGVS E. p. 10) en een volgende keer stelt eerst zijn moeder niet meer gezien te hebben sinds 2013, maar daarna nog wel anderhalf jaar in Malanje gewoond te hebben met u, jullie broer en jullie vader (CGVS E. p. 4, 5). Zelfs indien jullie relatief jonge leeftijd op het moment van de vermeende feiten in rekening wordt gebracht, zouden jullie verklaringen over wanneer jullie jullie moeder laatst zagen overeen moeten komen. De vaststelling dat E. verklaart zijn moeder sinds lange tijd niet meer gezien te hebben, terwijl u verklaart dat jullie jullie moeder een kleine maand voor jullie vertrek nog zagen, terwijl uw vader al ruim een jaar eerder verdween, haalt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas sterk onderuit.

Ook met betrekking tot jullie laatste nacht in Angola lopen jullie verklaringen uiteen. U stelt de laatste nacht doorgebracht te hebben in Luanda, in het huis van oom Pinju, waar jullie dus een kleine maand verbleven zouden hebben voor jullie vertrek (CGVS Al. p. 7, 10). Uw broer stelt echter dat jullie de laatste nacht in Malanje doorbrachten, in hetzelfde huis waar jullie al anderhalf jaar verbleven (CGVS E. p. 5, 6). Verder stelt hij dat het huis van oom Pinju zich in Sapu bevond en dat jullie er enkele dagen bleven vooraleer naar Malanje te gaan (CGVS E. p. 6, 7), terwijl u stelt dat het huis van oom Victor zich in Sapu bevond, en dat jullie er verbleven nadat jullie uit Malanje terugkwamen (CGVS Al. p. 5, 6).

Jullie verklaringen over jullie verblijfplaatsen en met wie of hoe lang jullie daar verbleven zouden hebben, lopen zo sterk uiteen dat er aan de beweerde vervolgingsfeiten geen geloof meer kan worden gehecht. Immers, indien jullie vader werkelijk werd meegenomen door de autoriteiten en jullie daar beide bij aanwezig waren (CGVS E. p. 9, 13 en CGVS Al. p. 5, 13), zouden jullie eenduidige verklaringen moeten afleggen over de daaruit volgende gebeurtenissen, minstens over het moment waarop jullie jullie moeder dienden achter te laten in het ziekenhuis. Zelfs indien jullie het laatste contact niet meer in de tijd kunnen plaatsen, zouden jullie het gescheiden worden van jullie moeder eenduidig moeten kunnen plaatsen tegenover de verdwijning van jullie vader (meer dan een jaar ervoor, dezelfde dag of meer dan een jaar erna). Zeker indien de gebeurtenissen dermate ingrijpend waren voor jullie beide, zoals u beweert (CGVS Al. p. 13, 14), kan men verwachten dat jullie op dit cruciaal punt op zijn minst gelijke verklaringen afleggen, zelfs indien jullie nog jong waren, of psychologische gevolgen ondervinden van het gebeurde (CGVS Al. p. 13, 14, 15).

Er kan dan ook slechts worden geconcludeerd dat jullie, zonder veel succes, getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen.

Met betrekking tot uw eigen verklaringen kan nog opgemerkt worden dat u in het geheel niet kan inschatten hoeveel mensen aanwezig waren op de betoging waarbij uw moeder gewond geraakt zou zijn en waarbij u zelf ook aanwezig was (CGVS Al. p. 14). U kan zelfs niet aangeven of er eerder een grote (b.v.b. 100) of kleine groep (b.v.b. 10) betogers aanwezig was (CGVS Al. p. 14). Het is nochtans naar aanleiding van deze betoging dat jullie volgens uw verklaringen jullie moeder in het ziekenhuis zouden achtergelaten hebben en ondergedoken zouden zijn, om vervolgens het land te verlaten (CGVS Al. p. 15). Ten overvloede kan dus nog gesteld worden dat u de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Angola evenmin aannemelijk maakt.

Uw vader D.K.K., die door de politie zou meegenomen zijn nadat hij voor een oppositiepartij ging werken, en zo aanleiding gaf tot de vervolgingsfeiten die u aanhaalt en die uiteindelijk tot uw vlucht zouden geleid hebben, is volgens uw verklaringen voor het CGVS uw biologische vader (CGVS Al. p. 8). C.K.R. zou uw stiefmoeder zijn, uw biologische moeder hebt u nooit gekend (CGVS Al. p. 9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u echter dat u uw biologische vader nooit gekend heeft, maar dat D.K.K. uw stiefvader is (zie verklaring DVZ in het administratief dossier, pt. 13). Desgevraagd ontkent u voor het CGVS dat D.K.K. uw stiefvader zou zijn (CGVS Al. p. 8), hoewel zijn naam op de geboorteakte die u zelf voorlegt, niet voorkomt. De vaststelling dat u wisselende verklaringen aflegt over wie uw ouders zijn, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, te meer omdat u verklaarde dat het werk van uw (al dan niet stief-)vader de aanleiding vormt van de vervolging die uw familie ten deel zou gevallen zijn (CGVS Al. p. 8, 13).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een geboortebewijs voor om uw identiteit te ondersteunen, omdat uw vingerafdrukken gelinkt zijn aan een visumaanvraag met andere identiteitsgegevens. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Zeker gezien de bovenstaande opmerkingen met betrekking tot uw wisselende verklaringen betreffende de identiteit van uw biologische dan wel stiefouders, dient benadrukt dat uw identiteit en die van uw ouders allerm minst vaststaat. Waar uw advocaat twee weken na het gehoor vroeg om extra tijd toe te kennen voor het indienen van bijkomende attesten (bovenop de gebruikelijke vijf dagen na het gehoor die reeds werden toegekend tijdens het persoonlijk onderhoud, CGVS Al. p. 18), dient opgemerkt dat het CGVS tot op heden, bijna twee maanden na het persoonlijk onderhoud, nog geen attesten mocht ontvangen.

Er kan worden opgemerkt dat voor uw broers At.R.K. (CG 16/18928) en E.R.C. (CG 16/18927) eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

3.1.1. Middelen

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van “artikel 1 van artikel 1, A (2)” van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 4, 15 en 18 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift de volgende stukken: de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal genomen ten aanzien van eerste verzoeker (stuk 1), ten aanzien van tweede verzoeker (stuk 2) en ten aanzien van verzoekster (stuk 3), een psychologisch attest (stuk 4), een psychiatrisch attest (stuk 5), een aantal brieven (stukken 6 en 13-20), de notities van het persoonlijk onderhoud van hen allen (stukken 7-9), een attest in verband met de psychologische opvolging van verzoekster en tweede verzoeker (stukken 10 en 11) en een attest van een logopedist (stuk 12).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Vluchtelingenstatus

3.3.2.1. Verzoekers voeren aan dat zij worden bedreigd door de Angolese autoriteiten naar aanleiding van de overstap van hun vader van de regeringspartij MPLA naar oppositiepartij CASA-CE. In de bestreden beslissingen wordt verzoekers de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de verklaringen van verzoekster en haar broer E. over de verblijfplaatsen van hun gezinsleden en over wanneer zij hun moeder voor het laatst zagen, tegenstrijdig zijn; (ii) verzoekster geen enkele inschatting kan maken van de grootte van de betoging (10 dan wel 100 aanwezigen) waaraan zij en haar moeder zouden hebben deelgenomen en waarbij haar moeder dermate hard zou zijn aangepakt dat zij haar in het ziekenhuis moesten achterlaten; en (iii) verzoeksters verklaringen over wie haar biologische ouders zijn op de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overeenstemming zijn met haar verklaringen dienaangaande op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waardoor haar identiteit en deze van haar ouders geenszins vaststaan, hetgeen des te meer klemt aangezien het door haar voorgelegde geboortebewijs (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) geen enkel objectief element bevat waaruit kan blijken dat zij de door dit document bedoelde persoon betreft. Ten aanzien van eerste en tweede verzoekers wordt er in de respectievelijke bestreden beslissing ten aanzien van hen bovendien vastgesteld dat zij geen identiteitsdocument voorleggen maar dat op hun identiteitskaart die bij hun visumaanvraag werd gevoegd een andere naam voor hun vader wordt vermeld dan degene die zij in het kader van hun verzoek om internationale bescherming opgaven.

3.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoekers er in hun verzoekschriften niet in slagen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen een ander licht te werpen. Zij komen immers niet verder dan het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

3.3.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschriften voornamelijk ingaan op de mentale problemen van eerste verzoeker. Zo voeren zij aan dat eerste verzoeker getraumatiseerd is en dat uit het verslag van diens psycholoog (verzoekschriften, stuk 4) blijkt dat hij lijdt aan een post-traumatische stressstoornis (hierna: PTSS). Zij wijzen er tevens op dat uit dit psychologisch verslag blijkt dat eerste verzoeker zich op een gebrekkige wijze in tijd en ruimte kan situeren, dat hij te kampen heeft met vage

herinneringen alsook met verdraaide herinneringen en vergetelheid. Ook verwijzen zij naar het psychiatrisch verslag betreffende eerste verzoeker (verzoekschriften, stuk 5) waarin wordt gesteld dat er sterke aanwijzingen zijn dat hij te kampen heeft met een PTSS.

De Raad stelt vast dat uit de beschikbare informatie met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van eerste verzoeker (verzoekschriften, stukken 4 en 5) blijkt dat, hoewel de psycholoog meent dat er in zijn hoofde sprake is van een PTSS, de psychiater – die in tegenstelling tot de psycholoog een medische achtergrond heeft – vaststelt dat er weliswaar sprake zou kunnen zijn van een PTSS in hoofde van eerste verzoeker maar dat verder onderzoek noodzakelijk is om dit te bevestigen en de oorzaak ervan te kunnen vaststellen. Tot op heden werden geen bijkomende attesten betreffende de mentale gezondheidstoestand van eerste verzoeker voorgelegd. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat er heden allerminst een vaststaande diagnose met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van eerste verzoeker voorligt.

Bovendien stelt de Raad vast dat eerste verzoeker zelf tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 maart 2019 maar één keer melding maakte van zijn psychologische problemen (notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoeker, p. 16), hoewel uit het psychologisch attest (verzoekschriften, stuk 4) blijkt dat hij op 12 en 26 november 2018 (en dus voorafgaand aan dit persoonlijk onderhoud) werd behandeld door zijn psycholoog. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat eerste verzoeker zelf, minstens zijn advocaat of voogd die hem bij het onderhoud vergezelden, spontaan melding zou maken van zijn mentale gezondheidsproblemen indien hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd met vragen waarop hij niet of moeilijk kan antwoorden, *quod non*. Dit klemt des te meer daar verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat het met haar broer E. beter gaat sedert zijn psychologische behandeling (notities van het persoonlijk onderhoud Al., p. 15). Gelet op het uitermate uiteenlopend karakter van de verklaringen van verzoekster enerzijds en deze van eerste verzoeker anderzijds met betrekking tot elementen die een verregaande impact hadden op hun verdere leven (zie ook *infra*), bieden de mentale gezondheidsproblemen van eerste verzoeker, mede gelet op het voorgaande, op zich geen afdoende verschuiving voor dit uiteenlopend karakter van hun beider verklaringen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat er in hoofde van verzoekster of tweede verzoeker geen mentale gezondheidsproblemen werden vastgesteld. Uit de voorgelegde attesten (verzoekschriften, stukken 10 en 11) blijkt immers enkel dat verzoekster en tweede verzoeker psychologische begeleiding krijgen, doch dit betekent geenszins dat er in hun hoofde sprake zou zijn van mentale gezondheidsproblemen die een impact zouden hebben op hun capaciteit om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan en/of om gedetailleerde, geloofwaardige en doorleefde verklaringen af te leggen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Er kan dienaangaande nog dienstig worden gewezen op de voorgelegde brieven en attesten (verzoekschriften, stukken 6 en 12-20) waaruit blijkt dat verzoekster wordt gepercipieerd als een vrolijke persoon die goede prestaties levert op school. Aldus dient aangenomen dat er in hoofde van verzoekster en tweede verzoeker geen sprake is van mentale gezondheidsproblemen die op de motieven in de bestreden beslissingen een ander licht zouden kunnen werpen.

3.3.2.4. Mede gelet op het voorgaande, dient vervolgens vastgesteld dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht motiveert dat de verklaringen van verzoekster en eerste verzoeker over de verblijfplaatsen van hun gezinsleden en over wanneer zij hun moeder voor het laatst zagen, tegenstrijdig zijn:

“U stelt dat er in november 2013 een moordpoging plaatsvond op uw vader, waarna jullie gezin weg moest uit Avo Kumbi en naar Malanje moest verhuizen, naar een tweede huis dat jullie eigendom was (zie CGVS Al. p. 5, 13). Jullie bleven anderhalf jaar in dit huis in Malanje wonen, tot uw vader er op 22 juli 2015 werd meegenomen door de politie (CGVS Al. p. 5, 6). Uw moeder belde oom Victor, hij kwam jullie ophalen met de auto en jullie gingen bij hem wonen, van juli 2015 tot eind oktober 2016, in de wijk Sapu in Luanda (CGVS Al. p. 6). Uw moeder en oom Victor waren steeds op zoek naar uw vader (CGVS Al. p. 14). Nadat uw moeder tijdens een demonstratie in de tweede helft van 2016 hardhandig werd aangepakt, moesten jullie haar in een ziekenhuis in de wijk achterlaten, waarna u en uw broers onderdoken bij oom Pinju (CGVS Al. p. 6, 14, 15). Het huis van oom Pinju was eveneens in Luanda, hoewel u de exacte wijk niet meer weet (CGVS Al. p. 7). Jullie bleven er ongeveer een maand ondergedoken voor jullie uit Angola vertrokken en hadden in die periode met niemand nog contact (CGVS Al. p. 6).

Uw broer E. zijn aanvankelijke relaas van deze opeenvolgende feiten klinkt echter heel anders. Hij stelt dat jullie in november 2013 van Avo Kumbi naar Malanje verhuisden, zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Jullie reisden erheen met oom Victor, jullie vader was eerder al naar daar gereisd (CGVS E. p. 5).

Tussen Avo Kumbi en Malanje verbleven jullie ook enkele dagen bij oom Pinju in Sapu (CGVS E. p. 6). E. stelt verder dat jullie jullie laatste nacht in Angola doorbrachten in Malanje en vandaaruit naar de luchthaven vertrokken (CGVS E. p. 6).

Deze gang van zaken strookt geheel niet met het relaas dat u reeds vertelde. Nochtans kan van een minderjarige verwacht worden dat hij bij benadering kan vertellen waar hij gewoond heeft en met wie hij op welke plaatsen woonde. E. noemt dezelfde plaatsen als u, maar in een andere volgorde en voor een heel andere periode. Ook stelt hij zijn moeder al sinds 2013 niet meer gezien te hebben (CGVS E. p. 4, 5, 10), terwijl u stelt haar in 2016 in het ziekenhuis achtergelaten te hebben (CGVS Al. p. 14, 15).

De verklaringen van E. zijn op verschillende vlakken strijdig met elkaar. Zo stelt hij dat jullie (de drie kinderen) in 2013 naar Malanje vertrokken en er ongeveer anderhalf jaar verbleven, samen met jullie vader, maar zonder jullie moeder (CGVS E. p. 4, 5). Later in het gehoor stelt hij echter dat hij op één en dezelfde dag zijn moeder en vader voor het laatst zag, namelijk op de dag waarop jullie vader werd meegenomen. Hij plaatst deze dag in 2013. (CGVS E. p. 10). Waar kan worden aangenomen dat hij zich, gezien zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de vermeende feiten, vergist qua timing, kan geenszins worden vergoelikt dat beide versies over wanneer hij zijn ouders voor het laatst zag uiteen lopen met de uw versie. Jullie stellen beide jullie moeder de laatste keer gezien te hebben in het ziekenhuis.

U stelt dat jullie jullie moeder de laatste keer zagen toen ze in het ziekenhuis lag, vlak voor jullie naar oom Pinju gingen, waar jullie ruim een week tot misschien wel een maand verbleven vooraleer het land te verlaten (CGVS Al. p. 6). Aangezien u eveneens stelt Angola in november 2016 verlaten te hebben (CGVS Al. p. 7), zag u uw moeder dus voor het laatst in oktober, eventueel september 2016 (CGVS Al. p. 10). Uw broers waren hierbij aanwezig en zagen haar op dat moment ook voor de laatste keer, zo stelt u (CGVS Al. p. 10).

Deze verklaringen zijn absoluut onverenigbaar met de verklaringen van uw broer E., die de ene keer stelt zijn beide ouders niet meer gezien te hebben sinds een dag in 2013 (CGVS E. p. 10) en een volgende keer stelt eerst zijn moeder niet meer gezien te hebben sinds 2013, maar daarna nog wel anderhalf jaar in Malanje gewoond te hebben met u, jullie broer en jullie vader (CGVS E. p. 4, 5). Zelfs indien jullie relatief jonge leeftijd op het moment van de vermeende feiten in rekening wordt gebracht, zouden jullie verklaringen over wanneer jullie jullie moeder laatst zagen overeen moeten komen. De vaststelling dat E. verklaart zijn moeder sinds lange tijd niet meer gezien te hebben, terwijl u verklaart dat jullie jullie moeder een kleine maand voor jullie vertrek nog zagen, terwijl uw vader al ruim een jaar eerder verdween, haalt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas sterk onderuit.

Ook met betrekking tot jullie laatste nacht in Angola lopen jullie verklaringen uiteen. U stelt de laatste nacht doorgebracht te hebben in Luanda, in het huis van oom Pinju, waar jullie dus een kleine maand verbleven zouden hebben voor jullie vertrek (CGVS Al. p. 7, 10). Uw broer stelt echter dat jullie de laatste nacht in Malanje doorbrachten, in hetzelfde huis waar jullie al anderhalf jaar verbleven (CGVS E. p. 5, 6). Verder stelt hij dat het huis van oom Pinju zich in Sapu bevond en dat jullie er enkele dagen bleven vooraleer naar Malanje te gaan (CGVS E. p. 6, 7), terwijl u stelt dat het huis van oom Victor zich in Sapu bevond, en dat jullie er verbleven nadat jullie uit Malanje terugkwamen (CGVS Al. p. 5, 6).

Jullie verklaringen over jullie verblijfplaatsen en met wie of hoe lang jullie daar verbleven zouden hebben, lopen zo sterk uiteen dat er aan de beweerde vervolgingsfeiten geen geloof meer kan worden gehecht. Immers, indien jullie vader werkelijk werd meegenomen door de autoriteiten en jullie daar beide bij aanwezig waren (CGVS E. p. 9, 13 en CGVS Al. p. 5, 13), zouden jullie eenduidige verklaringen moeten afleggen over de daaruit volgende gebeurtenissen, minstens over het moment waarop jullie jullie moeder dienden achter te laten in het ziekenhuis. Zelfs indien jullie het laatste contact niet meer in de tijd kunnen plaatsen, zouden jullie het gescheiden worden van jullie moeder eenduidig moeten kunnen plaatsen tegenover de verdwijning van jullie vader (meer dan een jaar ervoor, dezelfde dag of meer dan een jaar erna). Zeker indien de gebeurtenissen dermate ingrijpend waren voor jullie beide, zoals u beweert (CGVS Al. p. 13, 14), kan men verwachten dat jullie op dit cruciaal punt op zijn minst gelijke verklaringen afleggen, zelfs indien jullie nog jong waren, of psychologische gevolgen ondervinden van het gebeurde (CGVS Al. p. 13, 14, 15)."

In zoverre verzoekers dienaangaande verwijst naar hun mentale gezondheidstoestand, kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hieromtrent hoger reeds werd gesteld (zie *supra*).

Waar verzoekers aanhalen dat zij zich elk andere details herinneren van de voorgehouden gebeurtenissen, dient erop gewezen dat de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins slechts details betreffen. Zo kunnen de plaatsen waarnaar zij verhuisden, de tijdstippen waarop zij verhuisden en het al dan niet aanwezig zijn van hun ouders bezwaarlijk worden beschouwd als details waarover verzoekster en eerste verzoeker uiteenlopende herinneringen zouden hebben opgeslagen. Dit klemt des te meer daar deze tegenstrijdigheden een sterk uiteenlopend

karakter hebben. Zo onder meer waar verzoekster verklaart dat zij en haar broers hun moeder het laatst zagen in een ziekenhuis in 2016, terwijl eerste verzoeker verklaart dat zij hun moeder het laatst zagen vlak voor hun verhuis naar Malanje in 2013. Of nog waar verzoekster stelt dat zij vanuit Avo Kumbi (Luanda) naar de luchthaven vertrokken voor hun reis naar België, verklaart eerste verzoeker dat zij vanuit Malanje naar de luchthaven vertrokken. Dat eerste verzoeker zich nog herinnert dat de politieagenten die hun huis binnenvielen naast wagens ook honden bij hadden, doet aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Hetzelfde geldt voor de verklaringen die tweede verzoeker aflegde.

Verder volstaat een verwijzing naar de jeugdige leeftijd van verzoekers ten tijde van de voorgehouden gebeurtenissen en naar het tijdsverloop sedertdien op zich evenmin om de terecht in de bestreden beslissingen vastgestelde pertinente tegenstrijdigheden te verschonen. Verzoekers kunnen niet als dermate jong worden beschouwd dat zij ten tijde van de voorgehouden gebeurtenissen niet in staat zouden zijn geweest om de impact van deze gebeurtenissen in te schatten, om het verloop ervan in hun geheugen op te slaan en om er heden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming gedetailleerde, geloofwaardige, doorleefde en coherente verklaringen over te leggen.

3.3.2.5. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat verzoekster geen enkele inschatting kan maken van de grootte van de betoging (10 dan wel 100 aanwezigen) waaraan zij en haar moeder zouden hebben deelgenomen en waarbij haar moeder dermate hard zou zijn aangepakt dat zij haar in het ziekenhuis moesten achterlaten:

“Met betrekking tot uw eigen verklaringen kan nog opgemerkt worden dat u in het geheel niet kan inschatten hoeveel mensen aanwezig waren op de betoging waarbij uw moeder gewond geraakt zou zijn en waarbij u zelf ook aanwezig was (CGVS Al. p. 14). U kan zelfs niet aangeven of er eerder een grote (b.v.b. 100) of kleine groep (b.v.b. 10) betogers aanwezig was (CGVS Al. p. 14). Het is nochtans naar aanleiding van deze betoging dat jullie volgens uw verklaringen jullie moeder in het ziekenhuis zouden achtergelaten hebben en ondergedoken zouden zijn, om vervolgens het land te verlaten (CGVS Al. p. 15). Ten overvloed kan dus nog gesteld worden dat u de rechtstreekse aanleiding van uw vertrek uit Angola evenmin aannemelijk maakt.”

In hun verzoekschriften komen verzoekers dienaangaande niet verder dan de verklaringen van verzoekster te herhalen en dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal waar zij stellen als volgt:

“Het gaat over de verklaringen van verzoekster op p. 14 van haar verhoor (stuk 9). Verweerster vroeg verzoekster of het een groep van 10 of honderd betogers waren, een kleine of grote groep. Verzoekster antwoordde hierop dat zij dit niet goed kan inschatten maat dat er heel wat betogers waren. Deze verklaring kan bezwaarlijk leiden tot de ongeloofwaardigheid van de asielmotieven van verzoekster of haar broers en hier zelfs niet bij waren.”

Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Aangezien verzoekster verklaarde dat zij samen met haar moeder deelnam aan een betoging samen met andere mensen die betoogden voor hun familie en deze deelname dan ook kadert in de voorgehouden verdwijning van hun vader, doet het feit dat verzoekster niet eens in staat bleek om aan te geven of het om een grote of een kleine betoging ging – een gegeven waarvan redelijkerwijze wel kan worden verwacht dat zij hiervan een inschatting kan maken, *quod non* – eens te meer afbreuk aan het door verzoekers voorgehouden vluchtrelaas.

3.3.2.6. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht dat verzoeksters verklaringen over wie haar biologische ouders zijn op de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overeenstemming zijn met haar verklaringen dienaangaande op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waardoor haar identiteit en deze van haar ouders geenszins vaststaan, hetgeen des te meer klemt aangezien het door haar voorgelegde geboortebewijs (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) geen enkel objectief element bevat waaruit kan blijken dat zij de door dit document bedoelde persoon betreft:

“Uw vader D.K.K., die door de politie zou meegenomen zijn nadat hij voor een oppositiepartij ging werken, en zo aanleiding gaf tot de vervolgingsfeiten die u aanhaalt en die uiteindelijk tot uw vlucht zouden geleid hebben, is volgens uw verklaringen voor het CGVS uw biologische vader (CGVS Al. p. 8). C.K.R. zou uw stiefmoeder zijn, uw biologische moeder hebt u nooit gekend (CGVS Al. p. 9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u echter dat u uw biologische vader nooit gekend heeft, maar dat D.K.K. uw stiefvader is (zie verklaring DVZ in het administratief dossier, pt. 13). Desgevraagd ontkent u voor het CGVS dat D.K.K. uw stiefvader zou zijn (CGVS Al. p. 8), hoewel zijn naam op de geboorteakte die u zelf voorlegt, niet voorkomt. De vaststelling dat u wisselende verklaringen aflegt over wie uw ouders zijn, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, te

meer omdat u verklaarde dat het werk van uw (al dan niet stief-)vader de aanleiding vormt van de vervolging die uw familie ten deel zou gevallen zijn (CGVS Al. p. 8, 13).

[...]

U legt een geboortebewijs voor om uw identiteit te ondersteunen, omdat uw vingerafdrukken gelinkt zijn aan een visumaanvraag met andere identiteitsgegevens. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Zeker gezien de bovenstaande opmerkingen met betrekking tot uw wisselende verklaringen betreffende de identiteit van uw biologische dan wel stiefouders, dient benadrukt dat uw identiteit en die van uw ouders allerminst vaststaat. Waar uw advocaat twee weken na het gehoor vroeg om extra tijd toe te kennen voor het indienen van bijkomende attesten (bovenop de gebruikelijke vijf dagen na het gehoor die reeds werden toegekend tijdens het persoonlijk onderhoud, CGVS Al. p. 18), dient opgemerkt dat het CGVS tot op heden, bijna twee maanden na het persoonlijk onderhoud, nog geen attesten mocht ontvangen.”

In hun verzoekschriften slagen verzoekers er niet in op de voormelde motivering een ander licht te werpen. Zij stellen dat verzoekster haar hele leven één vader en één moeder kende en dat zij haar geboortakte voor het eerst zelf zag in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Deze beweringen doen echter geenszins afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat D.K.K. haar stiefvader is en dat zij haar biologische vader nooit heeft gekend, terwijl zij ten aanzien van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat D.K.K. haar biologische vader is en dat C.K.R. haar stiefmoeder is. Dat haar voorgelegde geboortakte (zie map 'Documenten' in het administratief dossier RvV 234 091) bovendien geen objectieve gegevens bevat, zoals een foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, een handtekening of biometrische gegevens, waardoor niet kan worden nagegaan of dit document werkelijk verzoekster betreft, maakt dat haar identiteitsgegevens allerminst vaststaan. Dit klemt des te meer daar verzoekster ter terechtzitting verklaart dat de door haar voorgelegde identiteitsdocumenten vervalst kunnen zijn omwille van de hoge corruptiegraad in Angola en deze niet haar juiste identiteit weergeven hetgeen de bewijswaarde van de voorliggende identiteitsdocumenten onderuit haalt.

In dit kader dient er bovendien op gewezen dat in de bestreden beslissingen ten aanzien van eerste en tweede verzoeker terecht wordt gemotiveerd dat zij geen identiteitsdocument voorleggen maar dat op hun identiteitskaart die bij hun visumaanvraag werd gevoegd een andere naam voor hun vader wordt vermeld dan degene die zij in het kader van hun verzoek om internationale bescherming opgaven:

“U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen. Hierbij dient nog opgemerkt dat in de visumaanvraag die werd teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken een kopie van een identiteitskaart op uw naam wordt teruggevonden. Op deze identiteitskaart staat de naam J.M.C. als uw vader genoteerd. Ook zijn identiteitskaart werd gekopieerd in het kader van uw asielaanvraag. U houdt nochtans vol dat D.K.K. uw biologische vader is (CGVS E. p. 9), van J.M.C. stelt u nog nooit gehoord te hebben (CGVS E. p. 12). Er dient dan ook te worden opgemerkt dat, net zoals bij uw broer en zus, de beweerde identiteit van uw vader, D.K.K., allesminst aangetoond is. Dit klemt des te meer, aangezien zijn vermeende arrestatie door de autoriteiten de aanleiding zou zijn geweest voor uw vertrek uit Angola (CGVS E. p. 13).” (bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker); en:

“U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg kunnen ondersteunen. Hierbij dient nog opgemerkt dat in de visumaanvraag die werd teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken een kopie van een identiteitskaart op uw naam wordt teruggevonden. Op deze identiteitskaart staat de naam D.K.J. als uw vader genoteerd. Ook zijn identiteitskaart werd gekopieerd in het kader van uw asielaanvraag. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat, net zoals bij uw broer en zus, de beweerde identiteit van uw vader, D.K.K., allesminst aangetoond is. Dit klemt des te meer, aangezien zijn vermeende arrestatie door de autoriteiten de aanleiding zou zijn geweest voor uw vertrek uit Angola (CGVS At. p. 6, 14).” (bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoeker).

Aldus dient vastgesteld dat de identiteit van verzoekers én van hun voorgehouden vader D.K.K. allerminst vaststaat, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen die zij naar aanleiding van de beweerde activiteiten van D.K.K. beweren te hebben gekend.

3.3.2.7. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeksters kennis over de politieke activiteiten van haar vader gebrekkig is. Zo verklaart zij dat haar vader secretaris was bij de MPLA maar weet zij niet of hij secretaris was van de partij in het algemeen dan wel van een bepaalde afdeling (notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8). Zij voegt toe dat haar vader als secretaris wel *“altijd actief*

[was] tijdens de activiteiten van de president" en dat haar vader er steeds bij was als de president op uitstap ging, een feest had of zaken zoals verkiezingen moest behandelen (notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8). In zoverre hieruit blijkt dat de vader van verzoekers actief was als secretaris van de Angolese president, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij van diens beweerde verdwijning persartikels en andere informatie zouden kunnen voorleggen, *quod non*. Integendeel, verzoeksters kennis over de politieke activiteiten van haar vader is gebrekkig. Temeer daar zij niet weet of haar vader na zijn overstap naar CASA-CE al dan niet door deze partij werd betaald (notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8). Dit klemt des te meer daar de verklaringen van verzoekster over deze overstap, die toch de belangrijkste aanleiding zou zijn geweest voor de voorgehouden vervolgingsfeiten, niet te rijmen zijn met de verklaringen van eerste verzoeker hieromtrent. Waar verzoekster verklaart dat haar vader deze overstap op eigen initiatief maakte nadat hij er door haar moeder toe werd aangemoedigd (notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 8), verklaart eerste verzoeker dat zijn vader deze overstap maakte nadat hij bij de MPLA was ontslagen (notities van het persoonlijk onderhoud eerste verzoeker, p. 8). Opnieuw blijken hun verklaringen over een kernelement van hun vluchtrelaas dermate uiteenlopend dat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas.

3.3.2.8. Met betrekking tot de bij de verzoekschriften gevoegde stukken dient het volgende te worden vastgesteld.

De attesten met betrekking tot de mentale gezondheidstoestand van verzoekers (verzoekschriften, stukken 4-5 en 10-11) kwamen hoger reeds aan bod (zie *supra*). In zoverre de geschreven getuigenissen (verzoekschriften, stukken 6 en 13-20) elementen bevatten die het door verzoekers voorgehouden vluchtrelaas en/of de beweerde mentale problemen bevestigen, dient erop gewezen dat deze documenten geenszins afhankelijk zijn van een objectieve bron en een gesolliciteerd karakter hebben en als zodanig niet van aard zijn om op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen. Uit het logopedisch attest (verzoekschriften, stuk 12) blijkt enkel dat verzoekster een logopediebehandeling volgt in het kader van haar beheersing van de Franse taal, hetgeen op zich evenmin een ander licht werpt op de voorgaande vaststellingen. De notities van het persoonlijk onderhoud (verzoekschriften, stukken 7-9) werden in de beoordeling van de commissaris-generaal alsook in onderhavig arrest meegenomen. Het louter opnieuw bijbrengen ervan middels onderhavige verzoekschriften doet aan de motieven in de bestreden beslissingen of aan de voorgaande vaststellingen op zich geen afbreuk.

In zoverre verzoekers zich beroepen op enige medische problematiek, dient er bovendien op gewezen dat zij zich dienaangaande dienen te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.3.2.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekers er geenszins in slagen de motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in de administratieve of rechtsplegingsdossiers, noch in onderhavige verzoekschriften enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER